

О, жінко, ти – мрія, ти – весна!

(звучать позивні „Без жєницин житє нєлєзя”)

Ведучий 1: На порозі святкового весняного дня – 8 Березня, ми радо вітаємо найпрекраснішу, найчарівнішу половину людства – Вас, дорогі, кохані, милі наші жінки!

Ведучий 2: Бажаємо вам миру і щастя, здоров'я і злагоди сім'ям та родинам вашим!

Ведучий 1: Чоловіки стають на коліна тільки у трьох випадках: щоб напиться з джерела, щоб зірвати квітку для коханої, щоб вклонитися матері.

Ведучий 2: І ми хочемо вклонитися низько Вам не тому, що сьогодні вітаємо вас зі святом жінок, а тому, що ви – жінки!

Ведучий 1: Вклоняємося за ваші безсонні ночі, які творять із безпомічних крикунів старанних дівчаток і безстрашних хлопчиків!

Ведучий 2: Вклоняємося вам, хто вкладав у нас часточку своєї душі, рослили потом і кров'ю, вірою і терпінням!

Ведучий 1: Вклоняємося вам, хто віддає все і нічого не вимагає натомість, окрім здоров'я дітям і коханим!

Ведучий 2: Вклоняємося вам, хранительки наших домашніх вогнищ і пам'яті!

Ведучий 1: Вклоняємося тобі, Матір роду людського, ім'я якій – Жінка!

Ведучий 2: Миру і щастя Землі, по якій ідеш ти, Жінко! Адже і сама земля крутиться тільки тому, що ти ступаєш по ній!

(звучить музика, ведучі повільно стають на коліно і схиляють голови. Тим часом на сцені з'являються дівчата-веснянки в українських костюмах з вітами)

Дівчинка 1: От і дочекалися весни –
Знов проміння п'янок б'є у груди.
Знов край неба променем ясним
Засвітилось – і радіють люди! *(кладає квіти)*

Дівчинка 2 Свято жінки, ніжності, тепла,
Свято поклоніння і кохання.
Відлетіли холод і зима
Березень дарує сподівання *(кладає квіти)*

Дівчинка 3 Хай благословляють почуття
На безхмарну і щасливу днину.
То від жінки – музика життя!
То від жінки – все життя людини! *(кладає квіти)*

Дівчинка 4 Від вас усе – і весен перший цвіт
І срібний обрій, і криниця чиста,
І серця жар, і мрій дзвінкий політ,
І юності розрада промениста! *(кладає квіти)*

Дівчинка 5 В святковий день чудесниця-весна,
В серцях розбудить приспані надії
І перетворить у казкових снах
Усіх жінок на полум'яні мрії. *(кладає квіти)*

Дівчинка 6 Оновлюється весною
Рідна сторона
І бринить земля струною
І співом солов'я! *(кладає квіти)*

(лунає музика, з'являється дівчина-весна)

Весна

Я – весна! Я – сонячний віночок!
Навколо мене райдуги цвітуть
В моїй душі прозоряться озерця
І щастям переповнюється серце,
Коли життя свою являє суть.
Я – весна, я вас благословляю
Всіх, хто прибуде в мирі і любові
В своїх діяннях, у своєму слові
Скажу я світу, як його люблю.
Гори ж, любове, хай розтане мла,
Там усе підступне, хиже, нице,
Хай вилітають сповідань жар-птиці
Із рук моїх, що зіткані з тепла.
Як березнево небо воскреса,
Як урочисто і прозоро всюди
Це все для вас, це ваше рідне, люди!
Я – доброта, я – жінка, я – весна!
(без об'яви В. Лозова виконує пісню „Весняна сповідь”, хореографія)
(звучать позивні)

Ведучий 1: Я хотів би віщий голос мати,

Щоб гукнути у імлу віків
Всім жінкам усіх століть сказати
Слово від усіх чоловіків

Ведучий 2: Дружини, сестри, любі матері,
Кохані, що нас держать у полоні,
Бабусі молоді і вже старі, –
Чоловіки схиляються в поклони

Ведучий 1: Сьогодні, в цей день, дорогі наші жінки, зі словом
до вас звертається ...

(Жінкам вручаються квіти)

Ведучий 1: Мамо, мамо, що мені треба?
Хай живе у серці й не згаса
Колискова пісня й просинь неба,
І твоя нев'януча краса.

Ведучий 2: Спасибі вам, рідні мами,
Що ви тут сьогодні з нами!
До вас наше гарне слово:
Матусі! Будьте здорові!

Ведучий 1: Сьогодні до вас, милі мами, завітали сильні, мужні,
одним словом, справжні чоловіки
(виступ)

(звучать позивні)

Ведучий 1: Жіночність – що це? – Лагідні очі? А, може, – спалах серед ночі...

Ведучий 2: Як зрозуміти одвічну загадку жіночу?

Ведучий 1: Чи має в собі сучасна жінка нерозкрити таємницю жіночності, яка
могла полонити у будь-які століття навіть найсильніших світу цього?

Ведучий 2: Чи можна зараз сказати про дівчину: гарна, як горлиця,

Ведучий 1: ясна, як зірка?

Ведучий 2: Пливе, як лебідка...

Ведучий 1: Цвіте, мов маківка...

Ведучий 2: Говорить, наче шовком гаптує...

Ведучий 1: Моргне, наче вогнем сипне...

Ведучий 2: Які ж риси притаманні жінкам, що сьогодні присутні в цьому залі? Хто про це може краще знати, ніж чоловіки?

Ведучий 1: Я гадаю, мужність, працелюбність, відповідальність, організованість, почуття обов'язку, терпіння, розум.

Ведучий 2: Стривай, але ж це риси більш чоловічі ніж жіночі.

Ведучий 1: Так, але що поробиш, за статистикою, жінок на вісім мільйонів більше, ніж чоловіків, і живуть вони довше.

Ведучий 2: Так, і на відповідальних посадах їх дуже багато.

Ведучий 1: От і доводиться... А жінці так хочеться бути слабкою, беззахисною, навіть інколи безпорадною, щоб відчутти міцне, надійне чоловіче плече.

Ведучий 2: Дорогі, улюблені жінки! Поки існує наша стара, добра планета Земля і процвітає життя на ній, нескінченна, величезна любов і подяка людства, найтепліші, кращі слова на всіх мовах звучатимуть прекрасним гімном Жінці.

(без об'яви пісня)

Ведучий 2: До слова запрошується ...

Ведучий 1: До слова запрошується ...

Диктор: Хай сьогодні, прекрасні дами, ваші душі переповнює дивовижна музика і обличчя сяють неповторними посмішками

(концертна програма)

Ф І Н А Л

(звучать позивні на сцену виходять ведучі з келихами)

Ведучий 1: Милі, на проліски схожі,
Ніжні мами, подруги, жінки.

Ведучий 2: Хай вам весни приходять погожі,

А під ноги рясніють квітки.
Наберіться терпіння і сили,
А від березня – чистих надій.

Ведучий 1: З святом вас, дорогі і красиві,
І здоров'я, і сонячних мрій!

Ведучий 2: І сьогодні дозвольте підняти за вас свої келихи, щоб життя ваше
було таке ж солодке, як це вино!

(пісня За женщин всех)

Ведучий 1: Ще раз вітаємо вас зі святом!

Ведучий 2: До нової зустрічі!